Ročník XII. — Číslo 35. Kvasilov dne 4. září 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Hlas Volyně

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Civilisace je život, ve kterém jedna generace platí dluhy předešlé generace tím, že vydává poukázky na účet příští generace.
„Troy Record“.

Inž. Alois Knotek:

Sebevzdělání.

U nás na Volyni často stýkáme se s lidmi, kteří sami, beze škol, bez kursů a vzdělávacích spolků, jenom domácí četbou, studováním knih popularně-vědeckých vzdělali se na takový stupeň, že možno s nimi mluviti v rámci požadavků všeobecného vzdělání. Jsou to inteligenti samorostlí. Dovedli sami sebe vychovati pro společnost lidskou. Znám jich celou řadu, lidé snaživí, pilní, kteří vedou svá zděděná hospodářství racionelně, vychovávají rodinu podle možností a prostředků, pracují tiše, za svou radost a jakési zadostiučinění považují chvíle, které mohou denně věnovati zamilované práci při studiu užitečné knihy. Známý našinec, jenž vyrostl daleko od kultury, v zastrčené vesnici při Styru, jemuž doba válečná nedopřála toho štěstí, aby mohl do školy choditi a vyrostl neotesaný jako strom na skále, dokázal sebevýchovou div. Touha po vědění dřímala v jeho duši, učil se kde mohl, každý člověk, s nímž se stýkal stal se zásobárnou pro jeho vědomosti, od každého se něco nového naučil dozvěděl, co mohl pro svůj duševní proces potřebovati. Ozbrojen počátečními vědomostmi pustil se směle do „cementu“ a vidíte, vlastním přičiněním, prací a sebevzděláním, stal se na slovo vzatým, hledaným výrobcem cementových věcí jako jsou betony do studní, koryta, žlaby, obrubníky, dlaždice, tašky a jiné. Jeho chování a styk se zákazníky je uhlazené, dovede o všem mluviti věcně, do ničeho se nemíchá co se jeho netyče, jest osobou svědomitou a všem milou, kdo s ním jedenkráte ve styk vešel. Ten člověk věřil, že sebevzděláním dohoní, co mu v mládí uteklo. Vlastním přičiněním postavil se nyní do řad našich vzdělaných a uvědomělých občanů.

Sebevýchova je velice činným prostředkem, který doplňuje a prohlubuje práci učitelskou. Jsou to samostatné tužby jednotlivce, aby polepšil své bytí nebo stanovisko, dosáhl větší správnosti při rozšíření svých vědomostí, touha, aby šel za nějakým vzorem. Procesy sebevzdělání přichází někdy i pozdě v rozvoji člověka. Obyčejně sebevychování určuje si vzor, nebo vzdálený ideál a jde za ním. Vzorem může býti také sportovec, hudebník, řečník, nebo i švec, který šije dobré boty, jiný může míti za vzor pobožného křesťana nebo přísného soudce.

Jednotlivec přizpůsobiti se chce svému vzoru v každém ohledu. Stává se, že rychlý zbohatlík chce se naučiti „bon tonu“ jedině proto, aby mohl vejíti do lepší společnosti. Vyšším vzorem bývají často touhy vlastenecké. Známe dobře jak v historii našeho národa jednotlivci skládali vysoká postavení a v utrpení šli za hlasem svého srdce. Problém vychování dospělých, bez vlastní příčiny zanedbaných osvětově, náleží učitelstvu. Vesnický paedagog nejlépe rozumí jakou knihu dáti staršímu člověku do rukou aby se mu neznechutila, ale četl ji se zájmem a tomu co čte úplně jasně rozuměl. Jsou knihy, jako koukol v pšenici, které duši otravují a jsou takové, které po čtení prospívají jednotlivci, společnosti, národu. O tom nejlépe ví učitel, proto také každý proces sebevýchovy má se konati pod vedením učitele. „Stát potřebuje dobrých obyvatelů, kteří dovedou žíti a umírati za svoji vlast“. Člověk, který kráčí v životě za tak světlým ideálem, musí míti silný charakter, aby cestou nezbloudil. Při sebevzdělání nejdůležitější úlohu hraje vždy dobrá kniha. „Dobýti odvahu a vyrůsti aktem vlastní vůle nad sebe samého“.

(Dokončení příště.)

Mocenský pohyb Číny.

I.

Nejstarší, historicky zjistitelnou existenci a trvání čínské říše v tisíciletích před Kristem, nalézáme v končinách kolem nejdolejšího ohbí Žluté řeky a v západní části „Velké planiny“. Rozšiřování pozdější čínské říše se dálo přes celou nynější severní Čínu a krajiny kolem středního a dolního Jang-tse-kiangu. Teprve ve třetím století před Kristem došlo k dobývání dnešní Jižní Číny. Rozšíření čínské moci v pobřežních územích východní a jihovýchodní Asie šlo ještě mnohem dále než dnešní. Ještě v minulém století si činil čínský císař nárok na panství nad Koreou, nad Tonkinem a Anamem, ba dokonce i nad Birmou a také jej po nějaký čas uplatňoval.

Především se však šířilo rozpínání čínské moci do těch končin, které dnes nazýváme vnitřní Čínou, rozloženou ve střední Asii. Navenek je toto území chráněno pásem vysokých pohoří, která namnoze patří k nejvyšším a k nejpřekročitelnějším na světě, na příklad na jihu Himalaja a Karakorum, na západě Pamir a Tien-Šan. Tato horstva spolu s nezměrnými vzdálenostmi, způsobila, že po celý starověk neměli ani v Indii nebo v Přední Asii, ani ve Středomořské oblasti tamní staré a velké kultury ani stínu tušení, že na Dálném východě současně vzkvétá kultura, stejně vyspělá, jako jejich kultura. Také na severozápad a na sever ohraničuje tuto střední Asii hradba vysokých a divokých pohoří: Altaj, řetězy sajanské a podobně. I když se o nich nedá říci, že by byly nepřekročitelné, přece jen kladou svému zdolání nevýslovné nesnáze. Již proto, že před nimi leží končiny do nedávna ještě neobydlené. Proto ovlivňování střední Asie z této strany nepřicházelo vůbec v úvahu. Jenom proti dolení Číně chybí toto přirozené uzavření. Tím byl vývoj Číny, jako kulturního státu na podkladě zemědělství a usedlosti, znemožněn prakticky na dlouhou dobu. Lehkost, s jakou se dalo do jejich říše proniknout, přímo vybízela k častým loupežným nájezdům divokých hord, žijících kočovně na stepích. Nejdříve byli metlou Číny Hunové, kteří zde řádili po celou řadu století před tím, než se pak stali postrachem Evropanů.

Čínská pohraniční knížata se marně pokoušela čelit těmto nájezdům zřizováním hliněných náspů a valů. Teprve když vyvstal mocný drtitel staročínského feudalismu a zakladatel absolutního čínského císařství — které přetrvalo až do roku 1912 — Tsin Ših Hwangti (221 — 209 před Kristem), jeden z největších siláků vůle ve světové historii, postavil velkou čínskou zeď mezi střední Asií a Čínou a tak, na místo přirozené ochrany,

(Pokračování na str. 3)

Osvětová hlídka.

Inž. Alois Knotek.

Rostlinné jedy.

(Dokončení)

Značnou důležitost v lékařství zaujímá alkaloid chinin, vyráběny z kůry stromů rostoucích v Peru a hlavně na ostrově Jávě. Vyznamenává se velice cennými vlastnostmi léčivými, umořuje horečku, léčí malarii a zimnici.

Při dobývání tropických krajů obohacených přírodou, největším nepřítelem člověka byla malarie, žlutá zimnice a nemoc spací. Válka s nemocemi tropickými byla beznadějnou, jejich příčiny byly neznámé a prostředky proti nim docela žádné. Lekaři byli bezradní. Lidé jim v rukou hynuli. Poznání a zažehnání těch nemocí náleží do největších triumfů vědy lékařské. Dokázalo se, že malarii a zimnici přenáší na člověka malý komár a způsobuje lidstvu nenahraditelné škody. Komár žije při každé vodě, hlavně bahnité. Za příklad vezměme stavbu průlivu panámského. Malý komárek dovedl ničiti veškerou práci člověka. Myšlenka byla starou, ale její vykonání nebylo proveditelné, neboť průsmyk mezi oběma Amerikami stal se údolím smrti. Kdo přišel, jen svůj hrob si našel. Jenom domorodci dovedli tu žíti. R. 1881 rozpočal práci na průlivu franc. inženýr Lesseps, nemohla býti ukončena za žádných podmínek, žlutá zimnice a malarie vydatně pracovaly. Z 18.000 dělníků zemřelo v krátkém čase 10.000. V práci se pokračovalo teprve od r. 1904. Američané dali heslo: „Komár nebo člověk“, a nastal mezi oběma hrozný boj. Člověk zvítězil. Evropan jen za pomoci chininu stal se pánem zemí tropických. Plantáže v kol. Indii dávají ročně asi 10 tisíc tun suché kůry stromů chinchona, z něhož se vyrábí chinin. Je p d bný kyselině salicilové, nalézá se v kůře vrb a topolů.

Alkaloid strichnin je všeobecně známý jako nebezpečný a prudký jed, jedna desetina gramu jest smrtonosnou. Přichází ve vraním oku, rostoucím divoce na Ceyloně. Po zažití černých b bulí z našeho vraního oka který roste ve stinných lesích, přichází jen silné zvracení. Brucin jest podobný jed, který se připravuje z vraního oka rostoucího na Filipinách. Z jednoho tisíce kg. semene dostane se 16 kg brucíny. Oba alkaloidy užívají se velmi často na hubení myší, lišek, krys, divokých králíků a jiných škodlivých zvířat.

Poslední alkaloid po celém světě rozšířený jest nikotin. Proti jeho užívání není nákazů a přece je tak prudkým jedem jako jiné. Přichází v tabáku, který kdysi rostl divoce ve střední Americe, dnes se pěstuje po celém světě. Tabák kouří a šňupe každý, mladý nebo starý, každému jde k „duhu“ a „prázdní“ kapsy. Nejvíce nikotinu ob ahují odřezky tabáku, kořínky a stonky listí. Tabák má obyčejně 1 až 6 proc. nikotinu.

Alkaloidy nalézáme v každé rostlině, nejvíce užívá je věda lékařská, do nekonečna jdou latinské názvy „tinktur,“ č. j, všechna koření, jahody, brusinky, jahody zahr., jablka, a všechno jiné obsahuje šťávy, které mají vlastnosti alkal idů. Život člověka je s nimi úzce spojený a nevyhnutelně je potřebuje ku svému vývinu. Jeden z druhého žije. Člověk z rostliny a rostlina z člověka. Složení alkaloidů je docela jednoduché, skládá se ze třech základních prvků, s nimiž se člověk v přírodě všude setkává; velikým nevystihlým tajemstvím jedině zůstává proč na organismus lidský tak podivně působí jednou jako jed, jindy jako lék. Příroda je životem, je hrobem, nikdy nám toho nepoví.

Dopisy.

Veřejné cvič. ve Straklově,

konané 28.VIII. t. r. za vydatné spoluúčasti jednoty mírohošťské mělo krásný průběh a slavnostní ráz. Podaly důkaz o radostném oživení a vzestupu sokolské myšlenky a práce v našem okol.

Str. k ovští se řádně na svůj podnik připravili. Ve cvičení se vystřídali rychle za sebou všechny složky. Z celého cvičení bylo zřejmo, že mu předcházelo mnoho a mnoho tuhé, každodenní, neokázalé a drobné práce, která jen, jak řekl dr. M. Tyrš je rozhodná.

Všem kdož jakkoli přispěli k uskutečnění tohoto zdařilého podniku budiž dostatečnou odměnou to vědomí, že svou poctivou prací dobyli morálního úspěchu nejen sobě a své jednotě nýbrž i naší věci sokolské a národní vůbec.

Chci zdůraznit, že tento podnik nebyl krásným jen proto, že předváděná těl. č sla byly pěknou podívanou nýbrž především proto, že byl svědectvím vnitřní uvědomělé sokolské práce a národního nadšení.

Zarážejicím byla skutečnost, že z

Besídka.

K. Vika:

„Z vlastní kůže“.

Humoreska.

Prosím, velevážený pane redaktore, přináším pro vás jedny boty. Jsou výtečné jakosti, myslím, že vám padnou. Je to kozinka, pane — eh, velevážený pane redaktore, kozinka jako máslo, jsou to botičky, že budete jistě spokojen.“

„Ah, výborně, mistře, konečně jste také už přinesl boty. Rád bych měl jednou boty od vás, ah, těší mne, velice těší; zkusím je ke konci týdne, ano, ano, račte se přijít za týden pozeptat...“

„Jste velmi laskav, velevážený pane, velevážený redaktore. Dovolím si tedy, velevážený pane redaktore, přijíti ode dneška za týden, prosím.“

„Na zdar, na zdar!“

* * *

Středa . . .
Čtvrtek . . . .
Pátek . . . . .
Sobota . . . . . .
Neděle . . . .
Pondělí . . . .
Úterý . . . .

„Má úcta, služebník!“

„Má... hma... ma... hm, úcta.“

„Prosím, velevážený pane redaktore, já přicházím...“

„A, ano! Pravda. Ano! Vy jste zde tuhle byl, předevčírem, že?“

„Ne, prosím, velevážený pane redaktore, před týdnem!“

„Ano! No ano! Ano! Povídáte před týdnem?“

„Před týdnem, prosím.“

„Ano — ano před týdnem. To by nikdo nevěřil, jak ten čas utíká!... A něco jste nám sem tenkráte přinesl že?“

„Obuv, prosím.“

„Obuv, obuv, obuv... ano, výborně, obuv, a co to bylo, prosím vás?“

„Obuv, velevážený pane reda...“

„No ano: obuv! Boty, perka, střevíce či bačkory, nebo konečně pantofle? Vidíte, že toho zde mám mnoho, plný stůl a plný regál...“

„Boty, ano, boty to byly, prosím.“

„Ano, boty? No, vidíte: právě tento týden jsem dostal dopis z obecenstva, že si přeje, abychom chodili v bačkorách, pantoflích a nejvýše v perkách. Tím se stalo, že jsem se k vašim botám vůbec nedostal.“

„Ani jste je neráčil zkusit, prosím?“

„Ne, to jsem také neráčil. Je teď tolik práce a pak: mám zde těch bot tolik, nu ale víte, buďte tak laskav a přijďte za týden. Já ty boty zatím zkusím, jak mi budou, a řeknu vám definitivně... S bohem, s bohem... nemyslete si, že vám podávám ruku, abyste už šel, ne, docela ne, račte se posadit; kdyby jste si přál, já bych vám dal přinést židli...“

„Nu, nebudu obtěžovat. Dovolím si přijíti tedy za týden, jestli pan vážený redaktor bude do té doby tak laskav, aby moje boty...“

„Každopádně, každopádně! S bohem mistře!“

* * *

Středa . . . .
Čtvrtek . . . .
Pátek . . . . . .
Sobota . . . . .
Neděle . . . . .
Pondělí . . . .
Úterý . . .

„Má úcte, služebník!“

„Má... a na zdar, na zdar!“

„Přicházím, prosím, jestli už vele

jiných jednot nepřišla se podívat ani živá duše, přesto že všechny jednoty byly pozvány. Takové zjevy by se neměli opakovati, nesvědčí o ničem dobrém. — Je třeba se vzájemně návštěvovati, udržovati a prohlubovati styky což zajisté velmi prospěje k posílení našeho sokolstva.

Nakonec chtěl bych vzkázat všem Vám br. a sestry kteří jste vydrželi a přenesli se přes tolikeré nesnáze, překážky nesloužívše pod tíhou okolnosti malomyslně ruce v klín jak jsme toho byli svědky u jiných jednot aby jste vytrvali a tuto vzácnou vlastnost vštěpovali členstvu mladšímu aby tak sokolstvo volyňské spělo k metám nejvyšším za heslem Tyršovým: „V mysli vlast, v srdci smělost, v paži sílu!"

— ar. —

Veřejné cvičení ve Straklově.

(Od našeho stálého dopisovatele.)

Dne 23. VIII. t. r. u nás se konalo veřejné cvičení všech složek naši jednoty za spoluučinkování bratrské jednoty z Mirohoště, která o naše letošní cvičení projevila zvláštní zájem, za co se jí touto cestou srdečně děkuje. Budou-li všude mezi sousedními jednotami navázany a udržovány co nejupřímnější styky, vystupování sdružených jednot bude vždy okázalejší přispějeme k tomu konečnému v našich poměrech bratrskému spolužíti bez kterého těžko si představiti další vývoj jednot. Program se skládal z 12 čísel.

Průběh celého cvičení byl zdařilý. Jednotlivá čísla jak straklovské tak i mirohošťské jednoty byly předvedeny bezvadně, zvláštního uznání četného obecenstva doznaly tanečky mírohošťských dorostenek.

Cvičení zahájil br. starosta Josef Suchý proslovem, zdůrazňujícím význam sokolstva a na zakončení při poděkování rozdal cvičencům naši jednoty Vl. Četverykovi jako náčelníkovi a dorostencům J. Gabrijelovi, Vl. Kořínkovi, Vl. Žákovi a Václ. Mrázkovi diplomy zloňských závodů. Akt ten byl nanejvýš na místě a bezpochyby vykoná i nadále svou úlohu v šlechetném zápapolení činných členů. Přítel.

Mocenský pohyb Číny.

(Pokračováni ze str. 1.)

zřídil umělou, čímž se situace podstatně změnila. Pod její ochranou zesilil čínský kulturní stát tak rychle, že již sám Tsin Ših Hwangti se mohl odvážit na dobytí Jižní Číny. Situace se prostě obrátila. — Čína mohla nyní brzy zaútočit na kmeny vnitřní Asie. To bylo v době, kdy přišly také již do Evropy první zprávy o Číně, ačkoliv ještě velmi nejasné a zmatené.

Poděkování.

Při křtinách u p. Oldřicha Procházky, hostinského ve Zdolbunově věnovali hosté na podnět p. Jaroslava Otmara ve prospěch školy částku Zl. 20.—

Správa odboru projevuje dárcům svůj nevšední dík a žádá, aby přízeň a vlastenecká povinnost byla nadále zachována.

Josef Kosek, jednatel. Alexandr Khol, předseda.

Kronika.

Konference u Pana Presidenta R. P.

Po návratu P. Presidenta do Varšavy konala se ve Varšavě konference, které se zúčastnil Maršál Śmigły-Rydz, předseda vlády gen. Sławoj-Składkowski a jeho náměstek E. Kwiatkowski.

Návštěva estonského ministra v Polsku.

Dne 4. září přijel do Polska estonský min. zahraničí dr. Frydrych Akel.

Zastoupení Polského Sokolstva na X. slet.

Związek towarzystw gimnastycznych Sokół w Polsce oznamuje, že vysílá do čestného předsednictva X. všesokolského sletu Franc. Arciszewskiho a Ant. Bogusławskiego.

Hasičský sjezd v Rovně.

Dne 12. září budou v Rovně zahajený Volyňské Trhy. V rámci Trhu se budou konati různé sjezdy. Největší bude sjezd dobrovolného hasičstva, který se bude konati dne 26. září. Sjezdu se zúčastní přes 1000 hasičů.

V Rovně je 9 škol středních a 9 škol sedmitřídních obecních.

45 tisícové město Rovno má 8 škol obecních sedmitřídních a 9. t. z. školu speciélní pro děti málo rozvinuté. Ze škol středních má Rovno státní gymnasium, školu obchodní, gymnasium kupecké Polské matice školské a gymnasium Svazu osadnického. Kromě toho jsou v Rovně gymnasia menšinové: židovské, ukrajinské a ruské.

Rumunsko na Východní Veletrhy.

Ve Varšavě se nyní vyjednává o zrušení pasových vis pro cesty mezi Rumunskem a Polskem. Skončí-li toto jednání úspěchem, budou rumunští občané první, kteří budou míti tuto úlevu při cestě do Polska. — Rumunský národní vývozní ústav rozhodl se využíti lvovského vzorkového veletrhu k nejširší propagandě rumunských vín na polském trhu. Za tím účelem bude na veletrhu ve Lvově vybudován zvláštní pavilon pro výstavu rumunských vybraných vín, zejména vývozních druhů. K účasti v této výstavě budou připuštěny pouze plně doporučené firmy, z nichž každá musí míti v pavilonĕ svého zvláštního delegáta.

Československý konsulát v Gdyni.

Pro stále stoupající obrat továrů vysýlaných z Československa prostřednictvím polských přístavu, uvažuje se o utvoření čsl. konsulátu v Gdyni.

Horníci v Československu žádají zvýšení mezd.

Revírní konference důvěrníků Unie horníků, která se sešla v Mostě, zabývala se mzdovými a jinými pracovními poměry v uhelné těžbě. Usnesla se jednomyslně, že má býti připravo-

mnohovážený pan redaktor zkusil ty boty?"

„Jak by ne. Jsou to výborné boty, mistře. Povedly se vám! Výborné boty!"

„Tedy se snad mohu těšit, že v těch botách ode mne brzo vyjdete?"

„Ano, seč nejdříve bude možno. Vždyť mně se boty líbí. Mně zvláště na nich chytila forma. Materiál je sice také důkladný, ale při tom ta elegantní forma..."

„A prosím, kdy asi v těch botech tedy vyjdete?"

„Totiž... aby řekl, právě si vzpomínám, že mi v tom něco trochu vadí. Víte: teď je léto. Čtenáři chtějí, abych vycházel spíše v nějakých polobotkách, opánkách, když už nemám pantoflí... kdežto ty vaše boty jsou jaksi vážné, těžké, takové podzimní, listopadové boty, dušičkové... nu, pravda, mistře. Nic naplat: k těm vaším botám se asi nedostanu, než tak někdy v listopadu dříve s nimi nemohu vyjít, musíte mít strpení."

„Já, velevážený pane redaktore, mám strpení, až mi to škodí. Až moc! Ale — víme — peněz nemám. Mám taky žízeň, je léto... na ty boty jsem dal kůži a formu..."

„Snad mi nechcete povídat, že jste na ty literární boty koupil kůži?"

„To jsem, prosím, nekoupil. Ale protože by mi takovou pěknou vláčnou kozinku nikdo zadarmo nedal a ukrást ji nesmím, udělal jsem, prosím, ty kozinové boty ze své vlastní kůže."

„A taky nemusíte říkat, že jste dal formu, když jste dal jen kopyto a forma se podle kopyta udělala sama."

„To je pravda, prosím."

„Vy jste výborný muž, příteli, přijďte si pro honorář, až tu vaši botu vytisknu, totiž chci říci, v nich vyjdu. S bohem, s bohem... Nu, proto můžete ještě zůstat, já vám nepodávám proto ruku, abyste už šel. Napak: posaďte se! Kdybyste si přál, já vám dám přinést židli. S bohem, s bohem..."

„Račte dovolit, abych se zdvořile poroučel. Má úcta, služebník. Tedy já si dovolím přijít až — —"

Středa, čtvrtek, pátek atd, a da capo až do listopadu, který připadne pravděpodobně na březen příštího roku.

Švec zatím sedí doma a dře si s těla kůži na nové, tentokráte na telecí boty.

váno svolání říšské hornické konference, kde má býti usilováno o revi i mzdových smluv. Nejde o vypovězení smluv, nýbrž o změnu ustanovení o mzdách režijních dělníků, o přirážkách za výkon a o deputátech, stejně jak to nedávno žádal v ostravském revíru Svaz horníků, největší organisace horníků, zaměstnaných v těžbě černého uhlí. Rovněž se požaduje vyrovnání počtu stříd, aby byla odstraněna nerovnost a nepravidelnost, kterou dělníci, zaměstnaní v těžbě hnědého uhlí, těžce pociťují. Proslýchá se, že toto hnutí zasáhlo i kladenský a falknovský revír. Zdá se, že jde o paralelní a současný postup, jehož se zúčastní všechny svazy. Navrhovaná říšská konference hornictva konala by se v Praze v druhé polovině září.

Po pádu Santanderu.

Korespondent listu „Messagero" oznamuje ze Santanderu, že za desetidenních bojů u Santanderu sestřelilo legionářské letectvo 73 vládních letadel a 8 poškodilo. Tím stoupl počet letadel, sestřelených letectvem černých košil, od počátku nepřátelství na 380. Za bojů před Santanderem provedlo legionářské letectvo více než 3000 hodin letu, za nichž bylo shozeno na 300.000 kg bomb.

7 Francových letadel moderního rychlého typu učinilo celkem 18 pokusů o bombardování Valencie, byla však pokaždé zahnána protileteckou střelbou. Několik pum spadlo do předměstí valencijských. Tři osoby byly zabity a několik zraněno. Pumy způsobily také značné škody.

Aféry v Národní bance belgické otřásly vládou.

K situaci belgického kabinetu oznamuje „Le Temps" z Bruselu, že na mimořádném zasedání belgického parlamentu, který se sejde za týden, podají ministerský předseda Van Zeeland za svou osobu a ministr financí de Man jménem vlády zprávy jak o příhodách v Národní bance, tak pokud jde o vládní politiku vůči emisnímu ústavu. Van Zeeland odmítne všechna tvrzení, jež v nactiutrhačné kampani proti němu jsou rozšiřována. Ministr Man vymezí stanovisko vlády. Vláda položí otázku důvěry v této věci.

Na politických místech se soudí, že do října bude třeba provésti velmi pronikavou rekonstrukci belgické vlády ať již s Van Zeelandem či bez něho.

Konference Malé dohody.

V obvyklá shodě a souhlasu vykonala konference Malé dohody svůj obvyklý úkol. Úředně bylo o tom vydáno dlouhé pojednání. Malá dohoda zdůraznila víru ve Společnost národů, vyslovila se proti změnám stanov, navrhujíc jen přizpůsobit se dosavadním zkušenostem s významem ženevské organisace. Vítala by ujednání nového Locarna tehdy, kdyby bylo v souhlasu se zabezpečením míru také v jiných končinách. Vyslovila se pro politiku nevměšování se do záležitostí cizích států, t. j. proti dělení států podle tam vládnoucích ideologií. Uvítala mírovou politiku Ameriky, vyjádřenou Hullovým prohlášením a akci belgického premiéra Zeelanda pro větší svobodu mezinárodního obchodu. Zjistila, že hospodářské styky v Podunají se zlepšují a rozhodla se pro pokračování na této cestě.

V sídle konference v Sinaji dlel také maďarský vyslanec z Bukurešti a že byl přijat postupně zástupci všech tří malodohodových států. Bělehradská Vremje píše k tomu v inspirovaném článku ze Sinaje, že tyto rozhovory se zástupcem Maďarska ukázaly, že je překonán mrtvý bod mezi Budapeští a Malou dohodou, že se nálade mezi nimi podstatně zlepšila a že lze už mysliti na normalisaci poměru maďarsko-malodohodového. Také pařížský Temps soudí, že toto zlepšení znamená nového činitele, který nesmí být podceňován. A odtud také velký zájem Italie na sinajské konferenci, která prý může znamenati počátek sblížení mezi Malou dohodou a státy římských protokolů, tedy Rakouskem, Maďarskem a Italií.

Velký program Mussoliniho pobytu v Německu.

Jak oznamuje „Daily Telegraph", přijede patrně italský ministerský předseda Mussolini dne 19. září do Berlína. Program návštěvy je prý již definitivně vypracován. Mussolini prý bude bydleti v paláci říšského presidenta na Wilhelmstrasse. Dne 20. září uspořádá říšský kancléř Hitler slavnostní recepci, které se zúčastní celý diplomatický sbor, dne 31. září odjede kancléř s ministerským předsedou Mussolinim na manévry v Lüneburger Heide.

Není vyloučeno, že Mussolini navštíví dříve Hitlera v Berchtesgadenu. S ministerským předsedou odjede prý do Berlína také zahraniční ministr Ciano. Šéf německé policie Himmler a italský policejní šéf Bacchini měli v Berlíně poradu o příslušných bezpečnostních opatřeních.

Japonské operace budou rozšířeny na celou Čínu.

Japonské úřady oznámily, že japonské letectvo rozšíří své operace na celou Čínu. Japonská letadla budou podnikati operace proti všem čínským letištím a vojenským objektům. Japonci dále ohlašují, že mohou také sáhnouti k účinným prostředkům za účelem znemožnění dodávek zbraní a nábojů do Číny.

Rozsáhlá akce japonského vojska byla zahájena. Jejím účelem je rozptýliti čínské oddíly, soustřeďující se západně od severního nádraží a u Kianvanu. Japonské dělostřelectvo zahájilo palbu proti čínským liniím, kterou podporovala také letadla shazováním pum. Číňané, kteří nemají na této frontě protileteckých děl, odpovídali střelbou z kulometů a pozemních děl. Japonci se snaží zejména ovládnouti severní část Čapeie, aby isolovli čínské oddíly okolo Vusunu a Kianvanu.

Dobytím Paošanu severně od Vusunu konsolidovali Japonci své posice.

Japonské oddíly postupující k jihu podél železnice z Tiencinu do Pukeu, obsadily Čenkuatun, jižně od Cinhai. 2.IX. odjel do Nankeu japonský vlak, v němž jelo také několik cizích novinářů.

„Times" píší m. j.: Cílem Japonců v Číně není ani tak dobytí Šanhaje, jako spíše zájmy v severní Číně, platící především tamějším bohatým nalezištím rud. Japonské hospodářství a finance potřebují si zajistiti suroviny v severní Číně.

Diplomatický dopisovatel listu „Manchestr Guardian" píše, že Japoncům vznikají značné nesnáze v Mandžusku. Dva prapory manžuského vojska se prý vzbouřily v okolí Mukdenu. Nepokoje vznikly také v Džeholu, kde byli zabiti dva japonští generálové, z nichž jeden prý vojáky z vlastních řad.

Pobouření v Anglii nad útokem na velvyslance Hugessena.

Situace na Dálném východě a těžké zranění britského velvyslance v krajině vzdálené bojů, jakož i stanovisko Velké Britanie k těmto událostem, tvoří nyní ohnisko britské zahraniční politiky Edenovy, který přerušil dovoleno a měl dlouhé porady a rovněž i telefonické rozmluvy s ministerským předsedou Chamberlainem.

„Daily Express" praví, že v případě, že Japonsko nedá dokonalé zadostiučinění v tomto incidentu, zamýšlí britská vláda odvolati svého velvyslance v Tokiu sira Roberta Clivea. Podle téhož listu mají býti japonské vládě předloženy tři požadavky: 1. okamžité potrestání letců, kteří způsobili incident, 2. úplné odškodnění velvyslance, 3. rozhodné opatření japonské vlády, aby se podobné činy neopakovaly.

Nový školní řád v Rakousku.

Dnešní rakouský spolkový zákonník uveřejňuje nový školní řád pro střední školy, který ukládá těmto ústavům, aby vychovávaly mládež k mravnímu náboženskému, vlasteneckému a sociálnímu smýšlení, cítění a jednání. Nový školní řád zakazuje účast všech tříd a všech ústavů veřejných a soukromých na spolkovém životě s výjimkou organisace Oesterreichischer Jugenvolk, dále katolických organisací mládeže a spolků, pěstujících rakouské vlastenecké smýšlení anebo mravní náboženskou výchovu. Žactvu vyšších tříd je dovolena účast na organisacích sportovních a uměleckých.

Atentáty a stálé nepokoje v Palestině.

Během dvou posledních dnů údály se v Palestině opět četné atentáty a je obava, aby se neopakovala terori-

stická kampaň. Po útoku, který byl proveden na židovský autobus, byli zabiti dva Arabové. Dvě mrtvoly židů byly nalezeny v polích. Na rozličných místech vznikly přestřelky, při kterých byli dva Arabové těžce zraněni. V obyvatelstvu je veliký neklid. Policie byla zesílena a prohledává chodce i vozidla. Vysoký komisař palestinský zkrátil dovolenou a vrátil se do Jerusaléma. V Tel Avivu byla hozena puma, jejímž výbuchem byli těžce zraněni dva Arabové a jeden žid.

K veliké sionistické manifestaci dal příležitost pohřeb židovského krejčího Barkowského, jenž byl zabit na ulici v Jerusalémě. V Tel Avivu se k manifestaci sešlo asi 3000 osob.

Obrovská stávka na amerických železnicích?

A. F. Whitney, president svazů amerických železničních zaměstnanců, oznámil, že 6. září, v Den práce, započne o 6 hodině ranní stávka 350.000 železničářů, jelikož na poslední schůzi v Chicagu zaměstnavatelé odmítli požadované 20 proc. zvýšení mezd. Stávka dokonale ochromí železniční dopravu ve Spojených státech. Federal Mediation Board ujal se zprostředkování mezi oběma stranami a dosud vyjednává. Představitelé železničářské organisace závazně přislíbili, že dokud nebude vyjednávaní skončeno, nevyvolají žádnou protestní akci.

Rozhodnutí vejíti ve stávku se všeobecně pokládá za konečné nebudou li mzdy skutečně o pětinu zvýšeny. Podle zvláštního zákona, t. zv. Railway Labor Act, musí se však dříve oboustranně vyjednávati, aby stávka nemohla býti prohlášena za nezákonnou. Vláda musí nyní dokázati, že reformy k zabránění stávek v zákoně uvedené jsou skutečně účinné.

Podle plánu, který je už do detailů vypracován, budou Spojené státy rozděleny ve čtyři pásma a v každém z těchto pásem začne stávka v jiný den; do 9. září má pak být celý železniční systém americký dokonale paralisován

Železniční společnosti by uvedené zvýšení mezd stálo asi 135 milionů dolarů ročně a podle prohlášení jejich zástupců, finanční situace není tak příznivá, aby na uvedené zvýšení mohly přistoupiti.

Různé zprávy.

60 let presidenta lotyšské republiky Dra Karlise Ulmanise.

President dr. K. Ulmanis patří mezi nejzajímavější a nejrázovitější státníky soudobé Evropy. Je rodem a povahou sedlák, houževnatý, vytrvalý realista jasného pohledu do života a takové víry v život, jakou může míti jen povaha ryze selská.

Dr. Karlis Ulmanis narodil se 4. září r. 1877 v bývalém Kuronsku, ze selského rodu. Prošel odbornými školami zemědělskými doma a potom v Německu. Ve své domovině působil pak jako správce statku, organisoval sedláky, což ho přivedlo do konfliktu s úřady, takže se rozhodl odejíti do Ameriky. Tam pracoval nejdříve na farmách, při čemž se soukromě vzdělával, až dospěl tak daleko, že se stal profesorem na zemědělské akademii v Chicagu. Před světovou válkou se vrátil do Ruska a znovu organisoval selská lotyšská družstva. Na konci války, v nejstrašlivějších okamžicích země, když na bezbranné Lotyšsko se vrhli Němci a na druhé straně rudá armáda, vedl dr. Ulmanis obezřetně politiku národa a organisoval vojenskou obranu. Zásluhy dra K. Ulmanise v boji lotyšského národa o samostatnost jsou ohromné.

Po válce dr. Ulmanis rostl z politika zemědělské strany na vůdce selského lidu, potom na státníka a konečně na vůdce celého národa a státu. V možnostech, které byly dány politice lotyšského státu, dr. K Ulmanis vykonal zázraky. Lotyšsko, do konce světové války pouhá ruská provincie, je dnes spořádaným státem vysoké úrovně s dokonale organisovaným hospodářstvím, na vysokém stupni kultury, část západní Evropy a západní civilisace, svérázna individualita usilující o mír a snažící se spolupracovat o zabezpečení míru se všemi národy, kteří opravdu stojí o mír.

Hlavní problém Francie.

Podle Johna Gunthera je to problém demografický — klesající porodnost. Ve své knize „Evropa, jaká je“, uvádí autor několik velmi zajímavých čísic.

V roce 1934 se narodilo ve Fracii 677.365 dětí a zemřelo 638.525 lidí; přebytek nově narozených byl jenom asi 40 000. V I. čtvrtletí roku 1935 bylo o deset tisíc nově narozených méně, než bylo ve stejné době roku 1934. Poměr nově narozených v roce

256.

vše bude nyní jinaké. Dombovárovi také si sňatek vřele přejí a budeme li svorně pracovat, dojista se nám podaří zase všechno napravit. Připrav se pojedeme co nejdříve.“

Zprvu nechtěla s otcem jeti, ale potom touha po spatření Artura a naděje, že její přítomnost ho pohne, dohnala ji k tomu, že odložila všechny námitky. Cestou si v duchu umiňovala, že se ve svém chování vůči Arturovi změní, že bude hodná, milá, pokorná, že bude proň míti nejsladší úsměvy a nejlichotivější slova. A starý Rotborn, rozzuřen, že Arturovi napadlo trápit jeho miláčka, sliboval si, že až bude ruka v rukávě, podle chuti mu vyčiní.

Hned první krok do zámku v Červené nevěstil nic dobrého. Na otázku Rotbornovu, je-li Artur přítomen, odpověděl hrabě, jenž přišel hosty uvítat, že baron odejel do Ředhoře. Alice stiskla pevně rty a bolestnému výrazu jejímu nejlépe rozuměl její otec.

„Neodjel snad navždy,“ zažertoval, aby ji upokojil.

„To bude nejlépe vědět hraběnka, zpola zle se rozešli a ona asi má naň největší vliv.“

„Zajisté, vždyť jest jeho tetičkou a nejbližší příbuznou. Jak se daří hraběnce?“

„Díky, je poněkud nervosní a málo z pokoje vychází. Nešťastná roztržka zle na ni

253.

Co má rozčilení její znamenat, co se s ní děje, co ji tolik rozvášnilo? Je to opravdu láska? Asi. Ale ke všem ďasům, proč o tom nikdy nemluvila? Proč nezatoužila býti nablízku svého ženicha? Hm, naposledy byla ve svém nitru nešťastná a nepřiznala se pouze proto, aby neprojevila svoji slabost.

Přes všechnu naprostou neznalost citových záchvěvů tontokráte Rotborn uhodl. Alice milovala Artura a milovala ho takovou láskou, jaké jest pouze schopno srdce ženy hrdé, uzavřené a dávno od jiných dobývané, které pojednou spoutáno je přívalem náruživého přilnutí ke komusi, kdo již dávno odpovídal niterným představám a zdál se býti předurčen, aby sňal závoj s zdánlivě bezcitné sfingy. Ani sama v prvých dobách netušila, jak živelný je tento cit. Stará její umíněná pánovitost a domýšlivá samolibost bránila se v ní, aby se pokorně a cela mu oddala. Když potom došlo k dohodnutí a když Artur byl pro ni zabezpečen, postřehla, že ji nemiluje tak, jak si přála a po jaké lásce prahla. Všechno se v ní vzepřelo a ve svém vzdoru se odhodlala donutit ho k větší lásce. Toužila po tom, aby jí klesl k nohám, aby se jí bez obrany oddal, aby ji ujistil, že zmírá touhou po její blízkosti. Za toto doznání byla ochotna odložit svou masku lhostejnosti a

1934 byl 16.1 na tisíc a celá leta ustavičně klesal; úmrtnost byla 15.1 na tisíc.

V Německu naproti tomu poměr nově narozených byl 18, úmrtnost jenom 10.9 Obdobná čísla pro Italii jsou 23.2 a 13.1, pro SSSR. 44.1 a 26.1.

Německo průměrem — ačkoliv i v Německu poměr počtu nově narozených přes dočasné zvýšení také klesá — má asi 1,100.000 porodů ročně. Francie má pouze 700.000 — v úrodném roce.

Tisk, film a rozhlas ČSR.

Tisk. Podle Mosseho předpokládá se veřejnosti v Československu různých druhů tisku denního, týdenního, měsíčního, periodického, dále tisku, vycházejícího v nepravidelných lhůtách a různých brožur u pod. měsíčně asi 50 milionů výtisků. Počítáme-li na čtení jednoho výtisku jen 30 minut, je to měsíčně 25 milionů hodin. Za rok je to 600 milionů výtisků a 300 milionů hodin. K tomu nutno podotknouti, že přesné statistiky o tisku nemáme a že uvedená čísla jsou jen přibližným odhadem.

Film. Podle odhadu — také zde není přesné statistiky — mají biografy v Československu ročně asi 150 milionů návštěvníků. Jedno představení trvá průměrně dvě hodiny, jest to tedy za jeden rok celkem 300 milionů hodin.

Rozhlas. Rozhlasové stanice v Československu vysílaly v roce 1934, podle statistiky Radiojournalu, svůj program celkem po 1,267,998 minut, čili 21.133 hodin 19 minut. Koncem téhož roku bylo v Československu celkem 693.694 posluchačů rozhlasu. Kdyby každý poslouchal denně jen půl hodiny vysílaný program, bylo by to denně 346.847 hodin, za rok tedy 126 mil. 599. 155 hodin.

Z těchto čísel můžeme si udělati přibližný obraz o významu, možnostech a poslání tisku, filmu a rozhlasu a jejich popularitě v Československu, jež stojí v popředí kulturních států světa.

Napoleon a tabák.

Napoleon, jak se zdá, nebyl silný kuřák, ale nedávno oznámená dražba velké dýmky z mořské pěny v Londýně, jež prý náležela Napoleonovi, nasvědčuje, že se o tabák zvláště zajímal.

Jednou byl přítomen slavnostnímu večírku, a tu jeho pozornost upoutala dáma, mající na krku šňůru nádherných perel. Neznal té dámy a proto se tázal úředníka, jaké povolání má její manžel, když může své choti koupiti tak drahocenný šperk.

Úředník řekl císaři, že její manžel má továrnu na tabák. Napoleon vyšetřil potom zevrubně výnos tohoto průmyslového odvětví a zavedl na zpracování a na prodej tabáku státní monopol.

Včely v kalhotách.

Budapeštské listy líčí zvláštní případ o majiteli malé usedlosti, Antonínu Kertesovi. Ten na radu svého přítele zavedl si chov včel, avšak, když včely nesplnily jeho naděje na značný výnos medu vsypal oba roje do konvic na mléko, nahoře je obvázal papírem a sedl si do vlaku, aby je v Budapešti prodal. Obě konvice se včelami schoval pod své sedadlo. Včely provrtaly však papírový obal a nohavicemi vlezly do kalhot. Kertes se ani nepohnul a ve své ztrnulosti činil tak ustrašující dojem, že dvě ženy hned vyšly z oddílu a upozonily ostatní cestující na Kertese. Ten nevěda si jiné rády, svlékl kalhoty a vyklepal je oknem. Na neštěstí právě po vedlejších kolejích kmitl se rychlík a kalhoty mu unesl. V tom přišel do oddílů průvodčí a pokládaje Kertese za šílence, zavřel oddíl. V Budapešti vstoupily do oddílu dva silní muži a řekli zaraženému Kertesovi, že jsou krejčí a že mu jdou vzíti míru na potřebné kalhoty. Potom ho spoutali, navlékli mu svěrací kazajku převezli jej do blázince. Trvalo to celé tři dny, než přesvědčil lékaře, že nemá poruchy na mozku, nýbrž že všechno zavinily včely.

CENY OBILÍ.

Záznam 31.VIII. volyňské plodinové bursy.

Žito	zl. 22.00	za 100 kg
Pšenice	„ 28.50	„
Ječmen	„ 18.—	„
Oves	„ 17.50	„
Hrečka	„ 22.50	„
Proso	„ —.—	„
Řepák	„ 60.—	„
Hrách	„ —.—	„
Seno	„ 8.50	„
Mák	„ —.—	„
Jetel bílý	160.—	„

254.

projeviti mu, že i ona ho nekonečně miluje.

Jenže její plán se zhatil. Místo pokoření viděla chladnost. Zachoval k ní sice vždy pozornou laskavost, ale ta nehřála, ta byla, prázdnou formou, prázdným zvukem. Odejel ani se nepokusiv ji žádati, aby přijela do Červené, ani nežádaje za dovolení, aby směl ji navštíviti na letním sídle. Sice i ona neprojevila takového přání, ale to považovala za samozřejmé. Zvykla z domova, že všechny její choutky a rozmary plněny byly s chvatem a bázní, aby se nehněvala, očekávala totéž od Artura. Dobře si byla nyní vědoma, že jakmile by projevila touhu po něm, že by navždy ztratila v jeho očích onu vážnost, kterou si představovala a které se v budoucnosti domoci přála.

Proto zatajovala před otčem i matkou svůj duševní nepokoj a hledala útěchu v myšlence, že již je nedaleka doba, kdy bude k ní Artur připoután pevnými páskami. Potom ho donutí, aby ji měl rád. Byla si vědoma svých předností, znala svou krásu a její moc, které, bylo-li třeba, dovedla rafinovaně použíti.

Teď místo této útěchy stihla ji zpráva, že Artur chce svobodu, že otřásá svazky, které při zasnoubení byly mu vloženy a že ho tedy ztratí. Ztratit ho má v době, kdy

255.

žízní, aby již raději byl jejím, kdy celou svou bytostí jaksi se s ním spojila, kdy se zachvívá vášnivým přáním, aby mezi nimi padly poslední zbytky odloučenosti! Ve svém pokoji rozplakala se náruživým pláčem a plakala ještě, když za ní přišel otec.

„Alice, měj rozum a nenič své zdraví," něžně jí domlouval. „Netušil jsem, že ho máš ráda, nezmínila ses ani slovem, jinak bych byl všechno urychlil. Pojedeš se mnou a buď jista, že se přičiním, aby ten větroplach zmoudřel."

„Co je to všechno platné, když on mne nemá rád," naříkala bez útěchy. „Má tvrdou hlavu a umínil-li si, že si mě nevezme, nikdo ho od toho nepřemluví. Měls býti k němu laskavější, měls ho k nám pozvat nebo nějaký dárek mu dát. Víš, jak má rad koně, sám je kupuješ, ačkoliv na nich nejezdíš, ale pro budoucího zetě nebylo ani nejmenší pozornosti."

„Kdyby ses byla jen dost málo zmínila, byl bych rád všechno udělal," namítal sklesle.

„Ano, dcera má o takové věci prosit, má se snižovat, aby mohl šetrný tatínek po čase říci, že dával dary. Nemáš citu, nestaráš se o moji budoucnost."

„Odpusť mi to již, miláčku, uvidíš, že

CHMEL.

Žatec 27.VIII.

Česání chmele bylo na počátku týdne přerušováno deštěmi, takže se ukončení pozdrželo. Nepříznivé počasí mnohde tak ovlivnilo kvalitu, že mnoho chmele zůstane neočesáno na chmelnicích, čímž sklizňový výnos se dále zmenšuje. Koncem tohoto týdne, ojediněle v prvých dnech nastávajícího týdne bude česání chmele v oblasti žatecké ukončeno.

Průběh žateckého trhu chmelného v uplynulém týdnu vyznačoval se nepřetržitým zájmem o žatecký chmel. Jestli-že na počátku sezony kupovaly se jen prima chmele, v minulém týdnu byly předmětem obchodu i chmele střední jakosti. Zájem o prima a výběrové chmele se však neztenčil, ba právě po zmíněných deštích z obavy, že nebude tolik prima chmelů co se odhadovalo, se stupňoval, takže se za ně běžně platilo 1.000 až 1.050 Kč. Cenový rámec žateckého chmele pohybuje se v rozpjetí

Kč 800.— až 1.075.— za 50 kg.

O další cenový vývoj bude sveden boj. Spekulace se zase připravuje, aby po krytí koupí na účet Ameriky a Německa, ovlivnila trh a připravila si náladu pro své účely. Tento nápor kontreminy, který bude zkouškou nervů pěstitelů chmele, se již i dnes lehce pociťuje, ale snadno zmáhán okolnostmi, které ukazují, že technická posice trhu spočívá na zdravém podkladě. Sklizeň chmele přicházející na světovém trhu v úvahu bude podstatně nižší. Čtyři hlavní exportní státy směrodatné pro vývoj cen (Československo, Německo, Jugoslavie, Polsko) mohou vrhnouti na světový trh po odečtení své vlastní potřeby nejvýše 275.000 c. c., kdežto loňského roku exportovaly 340.000 c. c. Dá se předpokládat, že uvedené množství nepřijde ani celé v úvahu pro nedostatečnou kvalitu. Spojené státy severoamerické, které budou míti letos neobyčejně velkou sklizeň proti lońsku, nepřicházejí na světovém trhu v úvahu, poněvadž svým chmelem zásobují jen země anglosaské a s našimi chmeli nemohou konkurovati. Ve světovém dovozu bude USA i letos na prvém místě přes velkou domácí sklizeň, vzhledem k stoupající spotřebě chmele i nutnosti dovozu cizích ušlechtilých chmelů, jak tomu dosvědčují četné nákupy. Důležitým faktem je, že odbyt piva na celém světě až na malé výjimky stoupá. Tento vzestup (poměrně 8 proc.) znamená větší spotřebu chmele o 100 000 c. c než loni.

Nákupy každého týdne se zvyšují a celkem bylo již vykoupeno 20.000 cel. centů chmele nové sklizně vesměs pro cizinu. Domácí pivovary v nákupu chmele zahájily pasivní resistenci doufajíce, že touto taktikou oddalovaného nákupu vynahradí si na chmelařích to, co mají dráže platiti na ostatních surovinách (ječmeni atd.)

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 208 žoků v čisté váze 631 centů á 50 kg žateckého chmele sklizně 1937.

Český odbor Jednoty chmelářské v Žatci.

Inserujte u nás!!!

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.